

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาลวิสัญญี)

เรื่องที่เสนอให้ประเมิน

1. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
เรื่อง การพยาบาลและการให้การระงับความรู้สึกผู้ป่วยเพื่อผ่าตัด
กรรมนอกมดลูกผ่านกล้องวีดีทัศน์
2. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
เรื่อง นวัตกรรม : แผ่นพลาสติกยืดหยุ่นสำหรับห่อหุ้มอุปกรณ์ใส่ท่อช่วย
หายใจ ในผู้ป่วยติดเชื้อภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV Positive)

เสนอโดย

นางสาวจิรภา ทองจันทร์

ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 6 ว (ด้านการพยาบาลวิสัญญี)

(ตำแหน่งเลขที่ รพจ. 718)

ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

สำนักการแพทย์

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. ชื่อผลงาน การพยาบาลและการให้การระงับความรู้สึกผู้ป่วยเพื่อผ่าตัดครรภ์นอกมดลูกผ่านกล้อง
วิดีโอทัศน

2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ 5 วัน (ตั้งแต่วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2552 ถึงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2552)

3. ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

ความรู้ทางวิชาการ

3.1 ความหมายของการตั้งครรภ์นอกมดลูก

การตั้งครรภ์นอกมดลูก (ectopic pregnancy) หมายถึง การตั้งครรภ์ที่เกิดจากการฝังตัวของไข่ที่ถูกผสมแล้ว (a fertilized ovum) ภายนอกโพรงมดลูก เช่น บริเวณท่อนำไข่ ปากมดลูก รังไข่ หรือภายในช่องท้อง การตั้งครรภ์ชนิดนี้เป็นสาเหตุหนึ่งของการเสียชีวิต (mortality) และทุพพลภาพ (morbidity) ของสตรีวัยเจริญพันธุ์ หากการวินิจฉัยล่าช้า เนื่องจากภาวะซ็อก จากการเสียเลือดในช่องท้องบริเวณที่พบการตั้งครรภ์นอกมดลูกบ่อยที่สุด คือ บริเวณท่อนำไข่ (fallopian tube) คิดเป็นร้อยละ 95 ของการตั้งครรภ์นอกมดลูกทั้งหมด (นันทนา ธนาโนวรรณ, 2553:114)

3.2 อาการและอาการแสดง

1. ปวดท้องน้อย ลักษณะของปวดจะรู้สึกเหมือนถูกแทง (sharp pain) หรือ ปวดแบบบิด ๆ (colicky pain) อย่างรุนแรงและเฉียบพลัน อาจปวดข้างใดข้างหนึ่งหรือทั่ว ๆ ไปก็ได้ อาการปวดนี้มักจะนำมาก่อนการแตกของท่อนำไข่ ในรายที่มีเลือดออกภายในช่องท้องอาจมีอาการปวดร้าว (referred pain) ไปที่หัวไหล่หรือบริเวณลำคอ โดยเฉพาะเวลาหายใจเนื่องจากการตกเลือดในช่องท้องจะไประคายเคืองต่อเส้นประสาท phrenic nerve ที่บริเวณเยื่อช่องท้องและผิวหนังของกระบังลม ในรายที่ท่อนำไข่แตกแล้วอาจมีอาการ rebound tenderness ทำให้ปวดเกร็งและกดเจ็บบริเวณหน้าท้องข้างที่มีการตั้งครรภ์นอกมดลูก

2. ขาดระดูหรือระดูมาช้า ร่วมกับมีอาการของการตั้งครรภ์ เช่น คัดตึงเต้านม คลื่นไส้ อาเจียน มดลูกโต อย่างไรก็ตามผู้ป่วยร้อยละ 25 มักจะให้ประวัติว่าตนเองมีระดูปกติ เนื่องจากเข้าใจผิดว่าเลือดที่ออกกะปริดะปรอยทางช่องคลอดนั้นเป็นเลือดระดู ซึ่งความจริงเป็นเลือดที่เกิดจากการลอกตัวของเยื่อโพรงมดลูกภายหลังจากตัวอ่อนตายลงนั่นเอง

3. เลือดออกผิดปกติทางช่องคลอด พบได้ประมาณร้อยละ 75 ของผู้ป่วย โดยปกติเลือดที่ออกมักมีปริมาณเล็กน้อยและไม่สัมพันธ์กับอาการของการเสียเลือด ลักษณะเป็นเลือดเก่า ๆ สีน้ำตาลเข้มและออกกะปริดะปรอยเป็นช่วง ๆ หรือออกเรื่อย ๆ ผู้ป่วยอาจให้ประวัติว่ามีชิ้นเนื้อ (decidual cast) ออกทางช่องคลอด ซึ่งทำให้สับสนกับการตั้งครรภ์ในมดลูกและการแท้ง

4. อาการเป็นลม และช็อก พบได้ประมาณร้อยละ 33 ของผู้ป่วย ซึ่งส่วนใหญ่มักเกิดภายหลังที่ท่อ นำไข่แตกหรือภายหลังการเกิด tubal abortion หากมีการเสียเลือดภายในช่องท้องปริมาณมากผู้ป่วยอาจมีภาวะ hypovolemic shock เป็นผลทำให้มีสัญญาณชีพเปลี่ยนแปลง ความดันโลหิตลดลง pulse pressure แคบ ชีพจรเบาเร็ว เหงื่อออก ตัวเย็น ซีด หน้ามืด เป็นลม

3.3 การวินิจฉัยโรค

วินิจฉัยได้จากประวัติ การตรวจร่างกาย อาการและอาการแสดง การตรวจภายใน การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การตรวจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง

3.4 การรักษา

การรักษามี 2 วิธีคือ การผ่าตัด Laparoscopy หรือ Laparotomy และการรักษาด้วยการให้ยา

3.5 กระบวนการพยาบาลการระงับความรู้สึกและการพยาบาลผู้ป่วยแบบองค์รวม

ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการผ่าตัดควรได้รับการเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจให้พร้อมก่อนเข้ารับการผ่าตัดและระงับความรู้สึก รวมทั้งเตรียมญาติผู้ป่วยให้สามารถเผชิญกับสถานะเครียดที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม เพื่อลดความวิตกกังวลและเข้าใจแผนการรักษา รวมทั้งแผนการพยาบาลหลังผ่าตัด เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้น ดูแลความสุขสบาย และฟื้นฟูสภาพร่างกายของผู้ป่วยให้แข็งแรง เตรียมความพร้อมเมื่อกลับจากโรงพยาบาล

3.6 ความรู้เกี่ยวกับเภสัชวิทยา

ซีโวเรน(sevorane) ใช้นำสลบด้วยยาความเข้มข้นสูง นำสลบได้เร็ว เสริมฤทธิ์ยาหย่อนกล้ามเนื้อ

ซักซินิลคอลลีน (succinyl choline) ขนาดที่ใช้ 1-2 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม มีฤทธิ์ทำให้กล้ามเนื้อหย่อนตัว เป็นยาหย่อนกล้ามเนื้อที่ออกฤทธิ์สั้นนิยมใช้สำหรับใส่ท่อหลอดลมคอ

ซีสอะทราคูเรียม (cisatracurium) ขนาด 0.1-0.15 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม จะสามารถใส่ท่อหายใจได้ภายใน 2 นาที ข้อดีของยานี้ไม่ทำให้เกิดการหลังฮีสตามีน แม้ให้ในขนาดที่สูงมาก และไม่มีผลกระทบต่อระบบไหลเวียนเลือด

ไธโอเพนทาล (thiopental) ขนาดที่ใช้ 3-5 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม เป็นยานำสลบมีผลทำให้หลับเร็วและฟื้นจากยาสลบเร็ว กดศูนย์การหายใจโดยตรง และทำให้หลอดเลือดส่วนปลายขยายตัว

นีโอสติกมีน (prostigmine) ขนาดที่ใช้ 0.05-0.07 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม ใช้ในการแก้ฤทธิ์ของยาหย่อนกล้ามเนื้อ มีผลทำให้อัตราการเต้นของหัวใจลดลง จึงนิยมให้ร่วมกับ atropine ขนาดที่ใช้ 0.04 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม

ไนตรัสออกไซด์ (nitrous oxide) มีฤทธิ์ระงับปวดได้ดี เป็นแก๊สที่ออกฤทธิ์เร็วแต่ความแรงต่ำ ใช้ร่วมกับออกซิเจนอย่างน้อยร้อยละ 30 เสมอ

มอร์ฟีน (morphine) ขนาดที่ใช้ 0.1-0.2 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม มีฤทธิ์ระงับปวดที่รุนแรง มีฤทธิ์ผ่อนคลายและหลับ มีฤทธิ์กดการหายใจ

อะโทรปีน (Atropine) ขนาดที่ใช้ 0.01-0.02 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม Atropine เป็นยาที่มีผลยับยั้งการทำงานของระบบประสาทอัตโนมัติ parasympathetic จึงนำมาใช้แก้ไขภาวะหัวใจเต้นช้าผิดปกติจากผลข้างเคียงของยา neostigmine

แนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ

1. กรอบแนวคิดการวินิจฉัยการพยาบาลของสมาคมวินิจฉัยการพยาบาลแห่งอเมริกาเหนือ (NANDA) (วิจิตรา กุสุมภ์ และ อรุณ เสงยศมาก, 2550)
2. แนวคิดการจำแนกผู้ป่วยของสมาคมวิสัญญีแพทย์อเมริกัน American Society of Anesthesiologist (ASA)
3. แนวคิดการประเมินระดับความยากง่ายในการใส่ท่อช่วยหายใจ (Mallampati sign)

4. สรุปสาระสำคัญของเรื่องและขั้นตอนการดำเนินการ

การผ่าตัดตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูกผ่านกล้องวิดิทัศน์ต้องใส่ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าช่องท้อง และจัดทำขึ้นขาห้อยศีรษะต่ำ เพื่อช่วยให้ศัลยแพทย์สามารถมองเห็นอวัยวะภายในได้ชัดเจนและผ่าตัดได้สะดวก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระบบไหลเวียนเลือด และระบบการหายใจของผู้ป่วย (บัณฑิต จินตนาปราโมทย์, 2552:141) ดังนั้นการผ่าตัดตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูกผ่านกล้องวิดิทัศน์จึงใช้วิธีการระงับความรู้สึกแบบทั่วร่างกาย (general anesthesia) เพราะสามารถควบคุมการหายใจของผู้ป่วยได้ แก้ไขภาวะคาร์บอนไดออกไซด์คั่ง ลดความเครียดและวิตกกังวล โดยไม่ต้องอาศัยความร่วมมือของผู้ป่วย สะดวกในการจัดทำ ผู้ป่วยไม่รู้สึกแน่นอึดอัด หรือหายใจไม่สะดวกเมื่อความดันในช่องท้องเพิ่มสูงขึ้น จากการใส่ก๊าซในช่องท้อง วิสัญญีแพทย์และวิสัญญีพยาบาลสามารถติดตามแก้ไขการเปลี่ยนแปลงของระบบไหลเวียนเลือด และระบบหายใจได้เป็นอย่างดี ดังนั้นการให้การระงับความรู้สึก จึงต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้ความเข้าใจเทคนิคการผ่าตัด การเลือกวิธีการระงับความรู้สึกและยาที่เหมาะสม ตลอดจนการเฝ้าระวังผู้ป่วยให้ได้รับความปลอดภัยตลอดระยะเวลาของการระงับความรู้สึก จนถึงระยะพักฟื้นหลังผ่าตัด (เสาวภาคย์ จำปาทอง, 2548:102)

5. ผู้ร่วมดำเนินการ

ไม่มี

6. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นผู้ดำเนินการทั้งหมดร้อยละ 100

ผู้ป่วยหญิงไทยอายุ 38 ปี มาโรงพยาบาลโดยให้ประวัติ 1 สัปดาห์ก่อนมา มีอาการปวดท้องน้อย ด้านขวา มีเลือดออกทางช่องคลอดกระปริกระปรอย ไม่มีคลื่นไส้ ไม่มีอาเจียน ขาดประจำเดือนประมาณ 2 เดือน ผลตรวจการตั้งครรภ์เป็นบวก ผลตรวจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง (ultra sound) พบที่หน้าไข่ด้านขวามี ลักษณะบวมใหญ่ผิดปกติ แพทย์วินิจฉัยว่าสงสัยมีภาวะตั้งครรภ์นอกมดลูก (rule out ectopic pregnancy : right tubal pregnancy) จึงรับผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาลเพื่อการรักษา และวางแผนทำผ่าตัดตั้งครรภ์นอกมดลูกผ่าน กล้องวิดีโอทัศน จากการซักประวัติผู้ป่วยปฏิเสธโรคประจำตัว ปฏิเสธแพ้ยาและอาหาร ปฏิเสธการผ่าตัด ปฏิเสธ การระงับความรู้สึกมาก่อน ไม่มียาที่ใช้ประจำ อธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงการระงับความรู้สึกพอสังเขป วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ของการระงับความรู้สึกแบบทั่วร่างกาย (general anesthesia) และมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

จัดทำให้ผู้ป่วยนอนหงายราบ หนุนศีรษะด้วยหมอนเล็กๆ ความสูงประมาณ 10 เซนติเมตร เพื่อ สะดวกในการใส่ท่อช่วยหายใจ กางแขนทั้งสองข้างวางบนที่วางแขนที่มีผ้านุ่ม ๆ รอง งอส่วนปลายแขนขึ้น ระวังไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อการไหลเวียนเลือดของมือ ดัดเครื่องมือในการใส่ท่อช่วยหายใจผู้ป่วยดังนี้ เครื่องวัด ความดัน โลหิตอัตโนมัติ เครื่องวัดชีพจร ความอิ่มตัวของออกซิเจนในเม็ดเลือดแดง และเครื่องติดตาม คลื่นไฟฟ้าหัวใจ

เลือกใช้วิธีการระงับความรู้สึกแบบทั่วร่างกาย ให้ผู้ป่วยสูดดมออกซิเจน 100 เปอร์เซ็นต์ 6 ลิตรต่อ นาที จากนั้นให้ยามอร์ฟีน 7 มิลลิกรัม เข้าทางหลอดเลือดดำ เพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกสงบลดความวิตกกังวล ฉีดยา นำสลบโซโอเพนทาล 300 มิลลิกรัม ทางหลอดเลือดดำ รอจนผู้ป่วยหลับช่วยหายใจได้ จึงให้ยาหย่อน กล้ามเนื้อซัคซินิลโคลีน 75 มิลลิกรัม ทางหลอดเลือดดำ สำหรับใส่ท่อช่วยหายใจโดยใส่ท่อช่วยหายใจทาง ปากเบอร์ 7.5 ความลึก 20 เซนติเมตร แล้วฉีดลมเข้าในกระเปาะลมประมาณ 5 มิลลิลิตร ต่อท่อช่วยหายใจเข้า กับเครื่องดมยาสลบ ตรวจดูตำแหน่ง ท่อช่วยหายใจว่าอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม โดยฟังลมผ่านปอดทั้งสอง ข้างให้เท่ากันยึดท่อด้วยพลาสติก ควบคุมการหายใจด้วยเครื่องช่วยหายใจอัตโนมัติปริมาตรอากาศ 500 มิลลิลิตร อัตราการหายใจ 12 ครั้งต่อนาที ให้ออกซิเจนและไนตรัสออกไซด์ในอัตราส่วน 1 ต่อ 1 ลิตรต่อ นาที เปิดก๊าซซีโอเวน 2 เปอร์เซ็นต์ ให้ยาหย่อนกล้ามเนื้อซีสอะทราคูเรียม 6 มิลลิกรัม ทางหลอดเลือดดำ หลังใส่ท่อช่วยหายใจ วัดความดันโลหิตได้ 140/90 มิลลิเมตรปรอท อัตราการเต้นของหัวใจ 90 ครั้งต่อนาที ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเม็ดเลือดแดง 100 เปอร์เซ็นต์ วัดคาร์บอนไดออกไซด์ช่วงลมหายใจออก 30 มิลลิเมตรปรอท ใช้วิธีการให้ยาระงับความรู้สึกทั่วร่างกายแบบสมดุล และเปิดก๊าซดมสลบ คือ ซีโอเวน ซึ่ง ปรับความเข้มข้นของยาตามระดับความลึกของการสลบ ศัลยแพทย์เริ่มใส่ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าสู่ ช่องท้องและจัดท่าขึ้นขาหยั่งศีรษะต่ำเพื่อช่วยให้แพทย์สามารถมองเห็นอวัยวะภายในช่องท้อง ได้ชัดเจน และทำผ่าตัดได้สะดวก เมื่อผู้ป่วยสลบและกล้ามเนื้อหย่อนตัวดีแล้ว เป็นหน้าที่ของวิสัญญีพยาบาลต้อง

เฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงของระบบไหลเวียนเลือด และระบบหายใจของผู้ป่วย ได้แก่ สัญญาณชีพทุก 3 - 5 นาที เฝ้าระวังการเปลี่ยนแปลงของอัตราการเต้นของหัวใจโดยใช้คลื่นไฟฟ้าหัวใจ การอิมตัวของออกซิเจนในเม็ดเลือดแดง ความดันโลหิตของผู้ป่วยอย่างใกล้ชิด ประเมินการสูญเสียเลือดระหว่างผ่าตัดทุกชั่วโมง ดูแลให้สารน้ำชดเชยอย่างเพียงพอในระหว่างผ่าตัด เมื่อแพทย์ทำการผ่าตัดเสร็จปิดซีโวนเรน ปิดก๊าซไนตรัสออกไซด์ ให้ออกซิเจน 100 เปอร์เซ็นต์ ในอัตราการไหล 6 ลิตรต่อนาที รอจนผู้ป่วยเริ่มหายใจจึงให้ยาแก้ฤทธิ์ยาหย่อนกล้ามเนื้อด้วยอะโทรปีน 1.2 มิลลิกรัม และนีโอสติกมีน 2.5 มิลลิกรัมทางหลอดเลือดดำ ปิดเครื่องช่วยหายใจอัตโนมัติ เมื่อผู้ป่วยหายใจได้อย่างเพียงพอ ทรวงอกเคลื่อนไหวเต็มที่สม่ำเสมอ ความจุปอด (tidal volume) ได้ 600 มิลลิลิตร ความอิมตัวของออกซิเจนในเลือดไม่น้อยกว่า 95 เปอร์เซ็นต์ สัญญาณชีพปกติ รู้สึกตัวสามารถทำตามคำสั่งได้โดยลืมนตา อ้าปาก กำมือ ได้แน่น คุณสมพะนะในท่อช่วยหายใจและในปาก แล้วจึงถอดท่อช่วยหายใจให้สุดลมออกซิเจน 100 เปอร์เซ็นต์ ผ่านทางหน้ากากครอบต่ออีกประมาณ 5 - 10 นาที วัดสัญญาณชีพหลังถอดท่อช่วยหายใจ ความดันโลหิต 140/90 มิลลิเมตรปรอท อัตราการเต้นของหัวใจ 82 ครั้งต่อนาที ค่าความอิมตัวของออกซิเจนในเม็ดเลือดแดง 100 เปอร์เซ็นต์ หลังถอดท่อช่วยหายใจดูแลทางเดินหายใจให้โล่ง ไม่มีเสมหะอุดกั้น รวมระยะเวลาผ่าตัด 2 ชั่วโมง สูญเสียเลือดระหว่างผ่าตัด 200 มิลลิลิตร ผู้ป่วยได้สารน้ำทดแทน 900 มิลลิลิตร จึงส่งผู้ป่วยไปห้องพักฟื้น ผู้ป่วยได้รับการดูแลต่อที่ห้องพักฟื้น 2 ชั่วโมง ไม่พบภาวะแทรกซ้อนจากภาวะทางเดินหายใจอุดกั้น ภาวะพร่องทางออกซิเจน การไหลเวียนของเลือดดี ไม่ปวดแผล แผลไม่มีเลือดซึม อาการโดยทั่วไปปกติดี จึงส่งกลับหอผู้ป่วยนรีเวชกรรม และตรวจเยี่ยมประเมินสภาพผู้ป่วยภายหลังการให้การระงับความรู้สึกเป็นระยะเวลา 2 วัน และนำไปปัญหาที่พบมาวางแผนการพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยกลับสู่สภาพปกติโดยเร็ว

7. ผลสำเร็จของงาน

ผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะสงสัยเกิดการตั้งครรภ์นอกมดลูกที่ยังไม่แตก ในปัจจุบันการรักษาที่ได้รับความนิยมและมีประสิทธิภาพสูงสุด คือ การผ่าตัดวินิจัยผ่านกล้องวิดิทัศน์ เพราะผู้ป่วยสามารถฟื้นตัวได้เร็ว หลังผ่าตัด กลับไปทำงานได้เร็วขึ้นเนื่องจากแผลมีขนาดเล็ก อาการปวดแผลหลังผ่าตัดมีเล็กน้อย ลดระยะเวลาการอยู่โรงพยาบาลและประหยัดค่าใช้จ่าย แต่การใส่ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าช่องท้องและการจัดทำศีรษะต่ำเพื่อช่วยให้แพทย์ผู้ทำผ่าตัดสามารถมองเห็นอวัยวะภายในได้ชัดเจนและทำให้ผ่าตัดได้สะดวก จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนของระบบไหลเวียนเลือดและระบบการหายใจของผู้ป่วย พยาบาลวิสัญญีที่ให้การระงับความรู้สึกจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเพื่อสามารถให้การพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างปลอดภัย

ผู้ป่วยหญิงไทยอายุ 38 ปี มาโรงพยาบาลโดยให้ประวัติ 1 สัปดาห์ก่อนมา มีอาการปวดท้องน้อยด้านขวา มีเลือดออกทางช่องคลอดกระปริกกระปรอย ไม่มีคลื่นไส้ ไม่มีอาเจียน ขาดประจำเดือนมา

ประมาณ 2 เดือน ส่งตรวจโลหิต และตรวจการตั้งครรภ์พบว่ามี การตั้งครรภ์ ผลตรวจด้วยคลื่นเสียงความถี่สูง (ultra sound) พบท่อนำไข่ด้านขวามีลักษณะบวมใหญ่ผิดปกติ แพทย์วินิจฉัยว่าสงสัยผู้ป่วยมีภาวะตั้งครรภ์นอกมดลูก (rule out ectopic pregnancy) จึงรับผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาลเพื่อการรักษา และวางแผนทำผ่าตัดตั้งครรภ์นอกมดลูกผ่านกล้องวิดีโอ วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2552 เวลา 09.00 นาฬิกา จากการซักประวัติ ผู้ป่วยปฏิเสธ โรคประจำตัว ปฏิเสธการแพ้ยาและอาหาร ปฏิเสธการผ่าตัดในอดีต ปฏิเสธการระงับความรู้สึกที่ผิดปกติของบุคคลในครอบครัว ไม่มียาที่ใช้ประจำ อธิบายให้ผู้ป่วยทราบถึงการระงับความรู้สึก การระงับปวดหลังผ่าตัด เพื่อให้ผู้ป่วยคลายความวิตกกังวล

ในผู้ป่วยรายนี้ได้ให้การระงับความรู้สึกโดยวิธีใส่ท่อช่วยหายใจ ได้ให้การพยาบาลทั้งก่อน ขณะ และ หลังการระงับความรู้สึก ประเมินผลทางการพยาบาลเป็นเวลา 5 วัน ทำการเยี่ยมผู้ป่วยก่อนการระงับความรู้สึก 1 ครั้ง ที่หอผู้ป่วย เฝ้าระวังขณะให้การระงับความรู้สึก และติดตามเยี่ยมหลังการระงับความรู้สึกที่ห้องพักฟื้นและที่หอผู้ป่วยรวม 3 ครั้ง พบปัญหาทางการพยาบาลทั้งหมด 13 ข้อ คือ การวินิจฉัยปัญหาและกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยก่อน ขณะ และหลังให้การระงับความรู้สึกมีดังนี้

1. ผู้ป่วยไม่สุขสบายเนื่องจากปวดบริเวณท้องน้อย
2. ผู้ป่วยเสี่ยงต่อการ เกิดภาวะช็อกเนื่องจากโลหิตออกในช่องท้อง
3. ผู้ป่วยมีความวิตกกังวลกลัวการผ่าตัดและการระงับความรู้สึก เนื่องจากไม่มีความรู้เกี่ยวกับการระงับความรู้สึกและไม่เคยได้รับข้อมูลมาก่อน
4. ผู้ป่วยเสี่ยงต่อการหายใจไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจากได้รับยาหย่อนกล้ามเนื้อในขณะที่ใส่ท่อช่วย และระหว่างการระงับความรู้สึก
5. ผู้ป่วยมีโอกาสเสี่ยงต่อการสูดสำลักสิ่งอาเจียนเข้าปอดในขณะที่หมดความรู้สึกเนื่องจากได้รับยาหย่อนกล้ามเนื้อ
6. ผู้ป่วยเสี่ยงต่อการได้รับอันตรายของเส้นประสาทไซแอมติก (sciatic nerve) และเส้นประสาท (saphenous and common peroneal nerve) จากการจัดท่าขึ้นขาหยั่งและศีรษะต่ำ
7. ผู้ป่วยเสี่ยงต่อการเกิดภาวะแทรกซ้อนได้แก่ ลมในชั้นใต้ผิวหนัง (subcutaneous emphysema), ลมในเยื่อที่กั้นกลางช่องอกและลมในชั้นเยื่อหุ้มปอด (pneumomediastinum และ pneumothorax) ภาวะฟองแก๊สอุดตันในหลอดเลือด (gas embolism), วาโกวากัล รีเฟล็กซ์ (vagovagal reflex) เนื่องจากการใส่ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เข้าในช่องท้อง และเกิดการดึงรั้งอวัยวะภายในช่องท้อง
8. ผู้ป่วยมีโอกาสเกิดภาวะช็อกเนื่องจากมีการสูญเสียโลหิตขณะทำผ่าตัด
9. ผู้ป่วยมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะ การหายใจไม่มีประสิทธิภาพเนื่องจากการทำให้ฟื้นจากการระงับความรู้สึก
10. ผู้ป่วยมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดการหายใจไม่มีประสิทธิภาพในห้องพักฟื้นภายหลังการระงับ

ความรู้สึกแบบทั่วร่างกายและฟื้นจากฤทธิ์ยาระงับความรู้สึกไม่เต็มที่

11. ผู้ป่วยไม่สุขสบายจากอาการปวดแผลเนื่องจากการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อ เส้นประสาทถูกทำลายและหลอดโลหิตมีการขยายตัว

12. ผู้ป่วยปวดตึงแผลผ่าตัดบริเวณหน้าท้องเนื่องจากการบาดเจ็บของเนื้อเยื่อและเส้นประสาทถูกทำลายจากการทำผ่าตัด

13. ผู้ป่วยและครอบครัวขาดความรู้ในการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้านเนื่องจากขาดประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการดูแลตนเองและการป้องกันการติดเชื้อ

ทุกปัญหาได้รับการแก้ไข จนกระทั่งแพทย์อนุญาตให้กลับบ้านวันที่ 26 เมษายน พ.ศ. 2552 ผู้ป่วยไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนจากการระงับความรู้สึกและการผ่าตัด สามารถกลับบ้านได้อย่างปลอดภัย รวมระยะเวลาผู้ป่วยอยู่ในโรงพยาบาลทั้งหมด 4 วัน ได้ให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้าน ผู้ป่วยและญาติเข้าใจและสามารถปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้อง จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์

จากกรณีศึกษานี้เกิดผลสำเร็จของงานที่ทำดังนี้ คือ

1. ผู้ป่วยได้รับการระงับความรู้สึกด้วยวิธีที่เหมาะสมกับการผ่าตัด ผู้ป่วยฟื้นจากการระงับ-ความรู้สึกอย่างปลอดภัยเมื่อแพทย์ทำผ่าตัดเสร็จ
2. ผู้ป่วยไม่ได้รับผลแทรกซ้อนขณะและภายหลังการให้ยาระงับความรู้สึก
3. ผู้ป่วยเกิดความประทับใจในการรับบริการ ร่างกายฟื้นตัวจากการผ่าตัดเร็ว สามารถกลับบ้านไปทำกิจวัตรประจำวันได้
4. ลดระยะเวลาของการอยู่โรงพยาบาลนาน
5. ลดอัตราเสี่ยงการติดเชื้อในโรงพยาบาล
6. ประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ป่วยและโรงพยาบาล
7. ครอบครัวและญาติเกิดความประทับใจ มั่นใจ ปลอดภัยในการรับบริการที่มีคุณภาพของภาครัฐ
8. เกิดความประทับใจในการรักษาคุณภาพบริการ ส่งผลให้ชื่อเสียงและมาตรฐานของโรงพยาบาลพัฒนาในทางดีขึ้น

8. การนำไปใช้ประโยชน์

1. เป็นแนวทางในการให้การพยาบาลกับผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูกผ่านกล้องวิดิทัศน์
2. เป็นการพัฒนาในเชิงคุณภาพทั้งการเรียนรู้วิธีการแบ่งปันความรู้ทักษะในการทำงานให้กระจายออกไปเป็นการพัฒนาเชิงปริมาณ
3. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับการระงับความรู้สึกเพื่อการผ่าตัดตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูกผ่านกล้องวิดิทัศน์บริเวณอื่นๆ ต่อไป

4. เพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์แก่ผู้ศึกษากรณี

9. ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

1. การตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูกเป็นภาวะฉุกเฉินอย่างหนึ่งในระยะแรกของการตั้งครุภัณฑ์ที่อาจทำให้มารดาเสียชีวิตจากภาวะตกเลือดหรือช็อกจากการเสียเลือดในช่องท้อง ต้องการอาศัยความแม่นยำในการประเมินและวินิจฉัย ว่าอยู่ในภาวะท้องน้ำไขแตกหรือไม่แตก เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการช่วยเหลือ ในการเตรียมผู้ป่วยเพื่อผ่าตัดและระงับความรู้สึกแบบฉุกเฉินและเตรียมอุปกรณ์ในการช่วยฟื้นคืนชีพ

2. ผู้ป่วยตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูกต้องได้รับดูแลระบบ การไหลเวียนโลหิต ความเจ็บปวด และผลกระทบด้านร่างกาย ด้านจิตสังคม ตลอดจนครอบครัวของผู้ป่วย

10. ข้อเสนอแนะ

1. ในปัจจุบันการผ่าตัดตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูกผ่านกล้องวิดีโอทัศนมิติมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปีเนื่องจากผู้ป่วยเสี่ยงต่อการเสียเลือดน้อย ความเจ็บปวดภายหลังผ่าตัดลดลง ผู้ป่วยฟื้นตัวได้เร็ว และกลับบ้านได้เร็ว ดังนั้นพยาบาลวิสัญญีที่ทำหน้าที่ให้การระงับความรู้สึกผู้ป่วยเหล่านี้จำเป็นต้องมีความรู้ ในการระงับความรู้สึกเพื่อผ่าตัดทางกล้องวิดีโอทัศนมิติเป็นอย่างดี มีการทบทวนการดูแล และฟื้นฟูความรู้ทางวิชาการ วิสัญญีอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมประสิทธิภาพของบุคลากรทางวิสัญญีวิทยา ด้วยการจัดอบรม ดูงาน และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการภายในหน่วยงานอย่างสม่ำเสมอ

2. ในการนำสลับผู้ป่วยตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูก จะต้องความระมัดระวัง ในการป้องกันการสูดสำลัก น้ำย่อย และสิ่งอาเจียนจากกระเพาะอาหารเข้าปอดโดยใช้เทคนิคการระงับความรู้สึกทั่วไปร่วมกับการใส่ท่อช่วยหายใจแบบต่อเนื่องรวดเร็วร่วมกับการกดกระดูกอ่อน ไครคอยด์และใช้ท่อช่วยหายใจมีกระเปาะรวมถึงการให้ยาระงับความรู้สึกต้องสัมพันธ์กับสภาพผู้ป่วย โดยประเมินจากการรคน้ำและอาหาร สัญญาณชีพ น้ำหนักตัว โรคประจำตัว การสูญเสียสารน้ำ และเลือด เป็นต้น

3. ควรมีการจัดสรร และใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในหน่วยงานวิสัญญีให้มีประสิทธิภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ด้วยการกำหนดวันตรวจสอบ ดูแล ซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดี

4. ในขณะที่ให้ยาระงับความรู้สึกต้องมีการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ดูแลให้สารน้ำและโลหิตทดแทนอย่างเพียงพอเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนรุนแรงที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ป่วย เช่น ช็อก

5. เมื่อเสร็จสิ้นการผ่าตัดต้องมีการประเมินการถอดท่อช่วยหายใจ ดูแลให้ผู้ป่วยตื่นรู้ตัวดีเพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัยจากการสำลักน้ำย่อยและสิ่งอาเจียนเข้าปอดอีกด้วย

6. มีการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล จากการให้การระงับความรู้สึกในผู้ป่วยที่ปัญหา เพื่อนำมาปรับปรุงในการดูแลผู้ป่วยในรายต่อไป

7. ด้านผู้ป่วยควรมีการเตรียมให้ความรู้ก่อนการผ่าตัดและหลังผ่าตัด โดยการให้อ่านแนะนำ ซึ่งมีภาพประกอบ เข้าใจง่าย หรือฉายวิดีโอเรื่องเกี่ยวกับโรคของผู้ป่วย 8. จัดทำแนวทางปฏิบัติการพยาบาล เรื่องการดูแลตั้งครุภัณฑ์นอกมดลูก

8. จัดทำเอกสารแนะนำการปฏิบัติตัว และการสังเกตอาการผิดปกติที่เกิดจากโรคของผู้ป่วยให้ผู้ป่วยก่อนกลับบ้าน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไข
เป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

ลงชื่อ ..... กิ่งกมล ขจรจันทร์

(นางสาวจิรภา ทองจันทร์)

พยาบาลวิชาชีพ 6ว (ด้านการพยาบาลวิสัญญี)

ผู้ขอรับการประเมิน

(วันที่) 27 มิ.ย. 2554

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... (ลงชื่อ) .....

(นางสุภาณี นาควิเชียร)

(นายประพาสน์ รัชตะสัมฤทธิ์)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพยาบาล ฝ่ายการพยาบาล

(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการ

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

(วันที่) 27 มิ.ย. 2554

(วันที่) 27 มิ.ย. 2554

เอกสารอ้างอิง

- นันทนา ธนาโนวรรณ. ตำราการพยาบาลนรีเวช (ฉบับของค์รวม). กรุงเทพฯ : วิถี, 2553.
- บัณฑิต จินตนาปราโมทย์. การตั้งครรภ์นอกมดลูก. ใน: เสวก วีระเกียรติ,ศฤกพรพรณ วิไลลักษณ์, บรรณาธิการ. ตำรานรีเวชวิทยา(ฉบับเรียบเรียง 3). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท นิ ย อ น ค์ เอี น เทอร์ไพรซ์ จำกัด, 2552
- วิจิตรา กุสุมภ์ และ อรุณี เสงขสมาก. ข้อวินิจฉัยการพยาบาลตามรูปแบบของ NANDA. กรุงเทพฯ : บพิศการพิมพ์, 2550.
- เสาวภาคย์ จำปาทอง. (2548). การให้ยาระงับความรู้สึกสำหรับ Laparoscopic intervention ใน จิตติมา ชินะโชติ และสุวรรณี สุรเศรษฐ์ (บรรณาธิการ). ตำราฟื้นฟูวิชาการวิสัญญีวิทยา. (หน้า 102- 106). กรุงเทพฯ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง.

ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
ของ นางสาวจิรภา ทองจันทร์

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ 7 วช. (ด้านการพยาบาลวิสัญญี)

(ตำแหน่งเลขที่ รพจ.718) ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

เรื่อง นวัตกรรม : แผ่นพลาสติกยึดหุ่น สำหรับห่อหุ้มอุปกรณ์ใส่ท่อช่วยหายใจในผู้ป่วยติดเชื้อ
ภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV Positive)

หลักการและเหตุผล

กระบวนการพัฒนาคุณภาพโรงพยาบาลภายใต้มาตรฐานการประกันคุณภาพของโรงพยาบาลในยุคสมัยปัจจุบันได้ก่อให้เกิดความตื่นตัว ตระหนักถึงความสำคัญเรื่องความปลอดภัยในการดูแลผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ (ธวัช ชาญชยานนท์, 2550:258) โรงพยาบาลเริ่มมีการกำหนดเป้าหมาย มาตรฐานความปลอดภัยมีการรณรงค์เพื่อให้บุคลากรทางการพยาบาลรับทราบแนวทางปฏิบัติเพื่อให้การบริการมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มุ่งเน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง

หน่วยงานวิสัญญีวิทยาเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญกับมาตรฐานการให้บริการที่สอดคล้องต่อนโยบายของโรงพยาบาล โดยมุ่งเน้นประเด็นคุณภาพและความปลอดภัยในการบริการ การพัฒนาต่อเนื่องในมิติของกระบวนการพัฒนาเพื่อสร้างคุณค่าแก่ผู้รับบริการ การแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ต่างๆ และนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้กระบวนการระงับความรู้สึกเป็นไปอย่างราบรื่นและปลอดภัยตามมาตรฐานแห่งวิชาชีพโดยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะทาง ประกอบกับผู้ป่วยที่มารับบริการผ่าตัด และได้รับการระงับความรู้สึกมีจำนวนมากขึ้นทุกปี จากสถิติผู้ป่วยที่ได้รับการระงับความรู้สึก ปีพ.ศ. 2553 จำนวน 5,711 ราย (สถิติของหน่วยงานวิสัญญี โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ พ.ศ. 2553) ให้ยาระงับความรู้สึกแบบทั่วร่างกายมีผู้ป่วยถึงร้อยละ 36 จากการใส่ท่อช่วยหายใจ ซึ่งการดูแลทางเดินหายใจของผู้ป่วยที่รับการระงับความรู้สึกให้สามารถแลกเปลี่ยนก๊าซออกซิเจนไปเลี้ยงเนื้อเยื่อต่าง ๆ ของร่างกายได้อย่างเพียงพอ และขจัด ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นหน้าที่หลักของวิสัญญีพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัยจากการได้รับการระงับความรู้สึก แต่เนื่องจากการระงับความรู้สึกแบบทั่วร่างกาย มักประสบปัญหาความเสี่ยงจากการใส่ท่อช่วยหายใจในผู้ป่วยที่มีการติดเชื้อทางระบบหายใจ หรือมีการติดต่อทางเลือด สารคัดหลั่ง อุปกรณ์ที่สำคัญในการใส่ท่อช่วยหายใจคือ laryngoscope ภายหลังจากการทำหัตถการพบมีการปนเปื้อนของเชื้อโรคบริเวณ laryngoscope blade แต่ในสภาพปัจจุบันพบว่ากระบวนการล้าง การทำลายเชื้อ และการจัดเก็บอุปกรณ์ก่อนใช้งานมีการจัดการที่แตกต่างกัน จึงมีการประชุมภายในหน่วยงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหน่วยงาน

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อลดการปนเปื้อนอุปกรณ์ใส่ท่อช่วยหายใจในผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจในกรณีฉุกเฉิน และติดเชื้อ

2. บุคลากรปฏิบัติตามแนวทางการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ

3. ลดขั้นตอนและเวลาในการทำความสะดวกเครื่องมือใส่ท่อช่วยหายใจ

เป้าหมาย

ลดการปนเปื้อนอุปกรณ์ใส่ท่อช่วยหายใจ ในผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ท่อช่วยหายใจในกรณีฉุกเฉิน และผู้ติดเชื้อ ลดการกระจายเชื้อไปยังผู้ป่วยอื่น

กรอบการวิเคราะห์ แนวคิดข้อเสนอ

1. แนวคิดการสร้างนวัตกรรมในการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มคุณค่าของวิชาชีพเป็นองค์กรแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. การพัฒนางานต่อเนื่องเพื่อสร้างคุณค่า และเป็นการพัฒนาการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการให้บริการแก่ผู้รับบริการ

3. การปฏิบัติตามมาตรฐานวิชาชีพ ในการลดการปนเปื้อนอุปกรณ์ใส่ท่อช่วยหายใจ และผู้ติดเชื้อจะสามารถลดโอกาสส่งผ่านเชื้อโรคต่อผู้ป่วยและบุคลากรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. นำไปเป็นแนวคิดพื้นฐานของกระบวนการโรงพยาบาลมาตรฐาน HA (Hospital accreditation)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สะดวกในการใช้ ในการทำความสะอาด

2. ประหยัดค่าใช้จ่ายและเวลา

3. สามารถปฏิบัติต่อผู้ป่วยที่มารับบริการทางวิสัญญีได้อย่างถูกต้อง

4. หน่วยงานมีการพัฒนาสู่ระบบบริการทางด้านการป้องกันการติดเชื้อ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

อัตราความพึงพอใจของบุคลากรทางวิสัญญีต่อการใช้แผ่นพลาสติกใสสำหรับคลุมอาหาร มาทำเป็นปลอกหุ้ม Laryngoscope blade หลังใช้เสร็จแล้วถอดปลอกหุ้มทิ้งขยะติดเชื้อทันทีได้สะดวก และรวดเร็ว เท่ากับ 100 เปอร์เซ็นต์

(ลงชื่อ) ..... จิรา ทงจันทร์

(นางสาวจิรา ทงจันทร์)

(ตำแหน่ง) พยาบาลวิชาชีพ 6 ว (ด้านการพยาบาลวิสัญญี)

ผู้ขอรับการประเมิน

(วันที่) ..... 27 ธ.ค. 2554

เอกสารอ้างอิง

ธวัช ชาญชญานนท์. “การบริหารจัดการด้านประกันคุณภาพ” โดยใช้ปัญหาเป็นแนวทาง” ใน
ธิดา เอื้อกฤติการและคณะ, (บรรณาธิการ). **วิสัยปฏิบัติโดยใช้ปัญหาเป็นแนวทาง**,
หน้า 257-300 สงขลา: หน่วยผลิตตำราคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2550
หน่วยงานวิสัญญี. **สถิติของหน่วยงานวิสัญญี พ.ศ. 2553**, โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์